

10 Nisan

T. C.

MİLLÎ EĞİTİM GENÇLİK VE SPOR BAKANLIĞI

EVİRİM TEORİSİ HAKKINDA RAPOR ÖZETİ

MİLLÎ EĞİTİM BASİMEVİ — ANKARA 1985

Sayın

Bilindiği gibi;

Evolüsyon (Evrım-gelişim) kavramı genel bir düşünce tarzıdır. Her alanda tatbikatı yapılagelmektedir. Lamarck (1744 - 1829) ve Darwin'in (1809 - 1882) ileri sürdüğü "Türklerin Menşei" nazariyesi de bu genel düşüncenin canlılara uygulanan gelişmiş bir tatbikidir. Ancak bu nazariye iki yüz yıl içinde bütün Dünya'da ve Türkiye'de geniş tartışmalara yol açmıştır. Şöyleki;

- a. Teorinin kanunlaşması bugüne kadar mümkün olamamıştır. (Meselâ, yerçekimi kanunu diyoruz, yerçekimi teorisi demiyoruz.)
- b. Teoriyi çürütmek için yapılan "red" çalışmaları ve münakaşalar, teoriyi ispat gayretlerini aşmıştır.
- c. Mukabil teori geliştirme çalışmaları ve münakaşaları devam etmektedir.

Türkiye'de bu münakaşaların yeri fiilen ortaöğretim, hatta ilk-öğretim ve bununla ilgili yan veya üst kuruluşlar ile ortaöğretimde çocukları okuyan veliler olmuştur. Müşahedeler gösteriyor ki; bu teorinin bu seviyede münakaşası ayırıcı, korıcı, şaşırtıcı, ilme güveni sarıscı hatta ilimle dinî görüşlerin çatışması fikrini imâ edici sonuçları doğurmuştur. Bu yönleriyle bu tartışmalar en azından kimseye fayda getirmemiştir.

Kaldığı; "120 senedir kanunlaşmamış bir teorinin" karşısındaki görüşlerin de ders kitaplarında okutulmamasının objektif ve ilmi olmayacağı da bizzat sade vatandaşımızın bile hassasiyetle üzerinde durduğu bir husus olmuştur.

Ekteki rapor, bu teorinin eksikliklerini ve karşı görüşlerin de okullarda okutulmasını savunmaktadır. Raporun tetkiki ile lehte ve aleyhteki her türlü görüşünüzü Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığına bildirmenizi rica ederim.

M. Vehbi DİNÇERLER

Millî Eğitim Gençlik ve Spor Bakanı

EVİRİM TEORİSİ HAKKINDA RAPOR ÖZETİ

Darwinizm veya geniş manasıyla evrim teorisine göre; cansız maddelerden tesadüfen bir canlı teşekkül etmiş, ondan da günümüzdeki çeşitli canlılar meydana gelmiş, en nihayet maymundan insan hasıl olmuştur.

Bu iddialara ait inandırıcı delil var mıdır? Ortada sadece bir takım yorum ve tahminlerden başka bir şey yoktur (s. 1 - 5).

Bunu dikkate alan evrimciler, Neo - Darwinizm (Yeni Darwinizm)'i ortaya attılar. Fakat onun da öncekinden çok farklı olmadığı ve problemlere çözüm getirmedeği anlaşıldı (s. 5 - 8).

Evrimsizlerin, evrime delil olarak ileri sürdüğü; mutasyon, embriyolojik deliller ve köreleşmiş organların artık ciddi bir esasa dayanmadığı ve yeni bir türün meydana gelmesinin mümkün olmadığı ortaya çıktı (s. 8 - 16).

Gerek aşağı yapıtlı ve gerekse yüksek yapıtlı organizmalarda; evrimcilerin ileri sürdüğü gibi, akrabalık bağlarını ortaya koyan fosil materyallerin bulunmadığı, şimdi bizzat ileri evrimciler tarafından da ifade edilmekte (s. 16 - 20).

İnsanın atasıyla alakalı olduğu ileri sürülen materyallerin bazı sahtekârlıklar ve spekülasyonlar üzerine bina edildiği, elde güvenilir hiç bir fosilin bulunmadığı, bu sahadaki yayınlarla gün ışığına çıkmıştır (s. 20 - 31).

Bütün bu noksanlıklarına rağmen, evrim teorisinin tek tarafı ve ısrarla müdafaa edilmesinin altında, teorinin materyalist felsefeye

ilet edilme gayretlerinin yattığı, bu sahada otorite olan, ilim adamları tarafından da açıklanmaktadır (s. 31-35).

Evrım konusunda söz sahibi ilim adamlarının büyük bir ekseriyeti tarafından bir çok eksik ve tutarsız yönleri ortaya konmuş bulunan bu teoriyi, kanun gibi takdim etmek, en azından tarafsız ilim anlayışıyla bağdaştırılamaz.

Kanaatimiz odur ki, okul kitaplarında; evrım teorisinin lehindeki ve aleyhindeki delillerin tamamına bir arada yer verilerek, hükümün okuyucuya bırakılması, gençlerimizin objektif ve ilmi düşünce alışkanlığı kazanması yönünden elzemdir.

EVİRİM HAKKINDA RAPOR

EVİRİM TEORİSİ NEDİR?

Evrım veya evölüsyon teorisine, dar manada Genel Organik Evölüsyon Teorisi de denir. Bu teoriye göre; Canlılar, cansız maddelerden tesadüfen teğekkül etmiş olan tek varlıktan meydana gelmiş, bu da günümüzdeki canlı çeşitlerini hasıl etmiştir. Bu teori, Moleküler- insana (Moleculer- to man) teorisi olarak da adlandırılır.

1 — EVİRİM TEORİSİNİN TARİHİ GELİŞİMİ

Evrım düşüncesini ilk sistemleştiren **Lamarck**'tır. 1809 Yılında neşrettiği **Zoolojinin Felsefesi** adlı eserinde; Çevreden kazanılmış karakterlerin kahtımla dölden döle geçtiğini ileri sürmüştür. Buna delil olarak da meşhur zürafa misâlini verir. Aç kalan zürafalar, yüksek dallardan besinlerini temin etmek için boyunlarını uzata uzata, önceleri kısa olan boyunları sonunda iyice uzamış ve bu artık kahtımla yavrularına da geçmiştir. Günümüzde bu görüşün ilmi bir ehemmiyeti yoktur. Sadece tarihi değeri söz konusudur. Çünkü bugün bilinmektedir ki, çevrenin hasıl ettiği değişiklikler sadece soma hücrelerindedir ve bunlar da yavrulara intikal etmemektedir. Bununla ilgili olarak **Genel Biyoloji** (Nihat Şişli ve ark., 1979, s. 702)'de şu görüş yer alır: "**Lamarck**'ın kazanılmış karakterlerinin kahtımla geçtiğini göstermek için çok sayıda deney düzenlenmişse de hepsi de başarısızlıkla sonuçlanmıştır." En basitinden, savaşlarda ve trafik kazalarında sakat kalan binlerce kişinin bu noksan organları yavrularına geçmemektedir. Aynı şekilde **Weissmann**, 21 döl farenin arka arkaya kuyruklarını kestığı halde, 21. dölde yine kuyruklu fareler elde etmiş olduğu bilinmektedir.

Darwinizm :

Evrim teorisinin bir bakıma kurucusu **Darwin**'dir. 1859 yılında yayınlanan **Türlerin Menşei** adlı eseriyle düşüncelerini ortaya koymuştur. **Darwin**'in görüşünü belki bir cümlede özetlemek mümkündür : "*Çevreye en iyi uyumun ve kuvvetlerin yaşamayı, zayıfın ortadan kalkmasıyla yeni türler ortaya çıkar.*" Bu görüş, zamanla "*Darwinizm*" olarak geniş taraftar bulmuştur.

Darwinizm veya evrim görüşünü müdafaa edenlerin fikirlerini, yukarıda da temas edildiği gibi, şöyle özetlemek mümkündür : Günümüzdeki mevcut canlılar tek kaynaktan gelmektedir. Onlara göre, başlangıçta basit bir hücre vardı. Bu hücrenin **TESADÜFEN** değişmesiyle bugünkü canlılar ortaya çıktı. Balıktan kurbağa, ondan süngen vs. en nihayet, maymundan insan meydana geldi.

Bu farklılaşmaların olduğuna ait delilleri nedir? Aslında, birçok faraziye, benzetme ve yorumdan başka ortada elle tutulur hiçbir şey yoktur. Bunları yeri geldikçe teferruatıyla vermeye çalışacağız.

II — EVRİM TEORİSİNİN KRİTİĞİ

Evrim teorisi, özellikle son 150 yıldır, devamlı tartışma konusu yapılmış, leh ve aleyhinde pek çok şey söylenmiştir. Fakat son on-onbeş yıldır bu teoriye olan hücumlar ve ortaya konan deliller, söz konusu teorisinin müdafaaasını âdetâ imkânsız hale getirmiştir. Bu konu ile alakalı bazı görüşlere burada kısaca temas etmeyi faydalı buluyoruz.

Bir çok bilim adamı evrimi bir teori olarak değil, ispatlanmış bir kanun olarak benimser. Meşhur bir evrimci olan Genetikçi California Üniversitesi Zooloji Profesörü, Rus asıllı **T. Dobzhansky**,

"Yeryüzünde evrimin meydana gelmesi, gözlemlerle değil, tarihteki hadiselerle tayin edilir"⁽¹⁾ der. Yine aynı üniversite profesörlerinden ve meşhur bir evrimci olan **R. B. Goldschmidt**, bununla ilgili olarak şu ifadeleri kullanır :

"Bitki ve hayvan dünyasının evrimi, hiçbir delile dayandırılmadan ispat edilmiş bir hakikatmış gibi kabul edilir"⁽²⁾.

Onbeş yıl evrim üzerinde çalışmış olan, Amerika'lı biyokimya profesörü **T. D. Gish**, evrimle ilgili görüşünü şöyle dile getiriyor :

"Hiçbir kimse ne hayatın başlangıcını gözlemiş ve ne de bir balığın kurbağaya veya bir maymunun insana dönüştüğüne şahit olmamıştır... Dolayısıyla evrim, bir hipotez olarak ileriye sürülmüş, fakat asla ispatlanamamış bir düşünce tarzıdır"⁽³⁾.

Evrimin deney ve gözlemlerle ispatlanamadığını itiraf eden **Dobzhansky** şu ifadeyi kullanır :

"... Deney metodlarının evrime uygulanmaması, evrim olaylarının çok uzun zamanda meydana gelmesindenidir. Zira bu süre, insan tecrübesini aşmaktadır. Evrimi reddedenler, evrim teorisine delil istedikleri zaman, evrimciler tarafından ileri sürülen bu imkânsızlıkları tatmin edici bir izah tarzı olarak kabul etmelidirler"⁽⁴⁾.

Buna cevap olarak da profesör **Gish** şu görüşü ileri sürer :

"Evrim hadiseleri gözlenemediği ve deneye tâbi tutulamadığından, temel gelişme olaylarını izah için evrimciler işi, geçmiş zamana havale ederler. 'Uzun zaman içinde olmuştur' derler. Evet, mevcut gelişme ve değişimler için insan gözlemlerini aşan süreye ihtiyac vardır. Fakat o zaman evrim, sadece bir hipotez olmaktan öteye geçemez"⁽⁵⁾.

Evrim teorisine, yani Darwinizm'e hücumlar bazen çok şiddetli olmaktadır. Hattâ bir evrimci olan **Macbeth** şöyle der :

"Darwinizm ilim değildir"⁽⁶⁾

Birch ise, bu teori ile ilgili olarak ; "... pozitif ilimlerin dışındadır"⁽⁷⁾ der.

Jeolog **David D'Armond**, evrimci düşüncenin ilmi çalışma prensibiyle hareket etmediğine dikkati çekerek şu değerlendirmeyi yapar :

"Evrimseller, tahminlerini, önce evrimin doğruluğunu ve bir hakikat olduğunu kabul ederek, onun üzerine bina eder. Böylece bu çalışmanın neticesi, sadece başlangıçtaki kabul ettiklerini izah etmeye yöneliktir. Bu ise, açık bir şekilde kanunî estiklerini izah etmeye yöneliktir. Bu şekilde hareket, kasıtlı bir başlangıç, kusurlu bir temsil, ve hatalı bir mantıktır, istekli ve arzulu bir düşüncedir."

Darwin de ileri sürdüğü görüşleri hakkında kesin bir bilgiye sahip değildir. Nitekim, 22 Mayıs 1863'te yazmış olduğu bir mektubunda şöyle der :

"Aslında şu anda tabii seleksiyon teorisindeki iddia, genel düşüncelere yaslanmak mecburiyetindedir... Teferruata indiginiz zaman, hiç bir türün dahi evrim neticesinde değiştiğini ispat edemeyiz. Mevcut değişimlerin ise, teorinin temelindeki izahta olduğu gibi, türün mükemmelleşmesine yarayan değişimler olduğunu gösteremeyiz. Ayrıca, neden bazı türlerin değişip diğerlerinin değişmemiş olduğunu da açıklığa kavuşturamayız"⁽¹⁶⁾.

Sadece Darwin değil, O'nun teorisini benimseyen araştırmacılar da Darwinizm'i destekleyen yeterli delilin bulunmadığını zaman zaman ifade etmişlerdir. Bunlardan S. Bateson, 1921 yılında Amerikan İlimi İlerleme Birliği'nin Toronto'daki toplantısında şunları dile getirmiştir :

"Talebeler bize, türlerin menşini izah etmemiz için sorular sordukları zaman, doğru dürüst bir cevap veremiyoruz... Çalışmaların neticesinde yeterli delillerin bulunabileceğine inanmıştık. Şimdiye kadar ki araştırmalar sonunda herhangi bir müsbet netice elde edilemediği gibi, menşî sonuçlar da inkâr edilemeyecek kadar çoğalmıştır"⁽¹⁷⁾.

İngiliz paleontoloji Prof. H. F. Osborn'un evrimi değerlendirdiği oldukça dikkat çekicidir. Şöyle der :

"Evrimin sebeplerini anlamakta her zamankinden daha çok tereddüt içindeyiz. Buffon, Lamarck, Darwin, Weissmann ve De Vries'in teorileri birbirli arınca çürümüştür. Bizim şu anda söyleyebile-

ceğimiz tek şey, tabiatın, ihtimaller ve deneylerle vakit kaybetmeyip, hayat mekanizmasını yaratıcı gücü vastasıyla çalışmaya devam ettiğidir"⁽¹⁸⁾.

Neo - Darwinizm (Yeni Darwinizm) :

Artık evrimciler de Darwin'in ileri sürdüğü manada bir evrim fikrinin müdafaa edilemeyeceğini anlamış durumdadırlar. Dolayısıyla "Neo - Darwinizm" veya "Modern evrim teorisi" adı altında yeni fikirler ileriye sürdüler. Aslında bu da Darwinizm'den çok farklı bir şey getirmedir. Bir hakıma aynı şeylerin değişik açıdan tekrarı denilebilir.

Neo - Darwinizm'de, Darwin'in "güçlüler yaşar" (tabii seleksiyon) tezinin yerini Mutasyon (ani değişim) almıştır. Neo - Darwinizm'i savunan modern evrimciler, küçük değişikliklerin (mikromutasyonlar) bir canlıda birikerek yeni bir yapı ortaya çıkardığını ileri sürerler. Bununla ilgili değişik görüşlere de kısaca temas etmede fayda mülâhaza ediyorum.

Philadelphia'daki Wister Enstitüsünde "Evrimin Neo - Darwinizm izahına karşı matematik yönden itirazlar" adlı ilmi toplantıya katılanlardan Eden şu görüşü ileri sürmüştür :

"Neo - Darwinizm, en geniş manasıyla dahi ele alınsa, geçmişte söylenenlerin tekrarıdan başka bir şey değildir. Keşfettiğiniz bir mekanizmayı insanlara makûl gelen bir şekilde takdim edebilirsiniz. Fakat bunda bazen muvaffak da olamayabilirsiniz. Ama her iki halde de bu, hatasız bir teodir. Halbuki Neo - Darwinizm için aynı şeyi söylemek mümkün değildir... Modern evrimciler tarafından ileri sürülen mutasyonlara göre belirli evrim değişikliklerinin meydana gelme ihtimali, hemen hemen sıfırdır"⁽¹⁹⁾.

Bilim adamlarından Salisbury, evrim çalışmalarının, ihtimaliyet hesapları üzerine bina edildiğini ifade eder⁽²⁰⁾.

Son yıllarda Fransız bilim adamlarının evrim teorisine olan hücumları iyice artmıştır. Bir Fransız mecmuasında evrimle ilgili şu değerlendirme yapılmaktadır :

"Görüyoruz ki, evrim teorisi aleyhindeki muhalefet gittikçe hızlı bir şekilde artıyor. Bu muhalefet, Science et Vie dergisinin iki sayfa üzerine verdiği, 'Darwin'i yakacak mıyız?' başlığı ile doruk noktasına ulaştı. Makale, ilim adamı Aime Michael tarafından kaleme alınmış. Yazı, Andree Tetry ve evrim problemleri üzerinde dünyaca ünlü Prof. Rene Chauvin ile Milletler arası şöhrete sahip Michael Cuenot'un görüşleri üzerine bina edilmiş."

Aime Michael'in verdiği sonuç oldukça dikkat çekicidir. Michael şöyle diyor :

"Evrimin klasik teorisi, kendi dar çerçevesi içinde kalmış ve geçmişe mal olmuştur. Tabii seleksiyonun geçerliliğine gelince, halka kesin delil gösterememektelerdir"⁽¹²⁾.

Evrimciler, evrime dayalı düşüncelerine muhalif olanların çoğalmasından endişe duymaktadırlar. Nitekim, Chicago'da Darwin'in yüzüncü yılını kutlama toplantısı vesilesiyle E. C. Olson, bu toplantıda şu konuşmayı yapmıştır :

"Bazı öğrenciler yürürlükte olan düşüncelerin büyük bir kısmı ile çelişen biyolojik çalışmalarla meşgul olmaktadır. Bu saha ile fazla ilgilenmedikleri için, gündelik çok az şey söyleyip yazıyorlar. Modern görüşün ortaya koyduğu evrim düşüncesi üzerindeki bu muhalefet küçük görmemek gerektiği kanaatindeyim. Elbette bu grubun büyüklüğü ve kompozisyonu hakkında birşey söylemek zor. Fakat, sayıların ihmal edilemeyecek kadar fazla olduğu hakkında şüphe yok"⁽¹³⁾.

Erhlich ve Holm de düşüncelerini şu şekilde dile getirirler :

"... Tabiatla gözlemlenmiş örneklerin sayısı nedir? Modern evrim teorisi (Neo - Darwinizm), bu örneklerle ait şimdiye kadar yapılmış olan izahlardan daha iyisini mi yapmaktadır? Hayır. Sadece mümkün olan tek açıklamayı evrim teorisinin yaptığını kabûl etmek, moda haline geldiğinden dolayıdır. Günümüzde her şey bu teori ile izah edilmeye çalışılıyor. Bu teorisin dogmatik olarak kabulü, gözlenen

olayların daha tammin edici açıklamasını yapmaya mani olmaktadır"⁽¹⁴⁾.

Evrime hücumlar bazen meydan okurcasına yapılmaktadır. Dawson'un New Scientist dergisindeki görüşleri buna örnek teşkil eder :

"... Evrim teorisini daha fazla destekleyemeyiz. Çünkü, Neo - Darwinizm ihmal edilecek kadar küçük değişikliklerin haricinde herhangi bir şeyi izah etmeye muktedir olmadığına ortaya koydu... Fosillerden elde edilen deliller, evrimi desteklememektedir. Sayısız güçlüklerle ve hatta bir teori olarak bile bir takım eksikliklerine rağmen, hâlâ evrim teorisinin geçerliliğini iddia ediyorlar"⁽¹⁵⁾.

Macbeth, yayıncılığı bir cürriinde evrim teorisinin kritiğini şu şekilde yapmaktadır :

"Evrimciler klasik Darwinizm'i terk etmişlerdir. Fakat onun yerine teklif ettikleri Modern evrim teorisi, tabii seleksiyonun bir neticesi olarak ileri sürülen tedrici değişiklikleri açıklamakta yetersizdir. Aslında evrimciler tabii seleksiyonun ne olduğunu kesin şekilde ve inandırıcı olarak ortaya koyamamaktadırlar. Mevcut teorisin yeter-sizliği ve fosillerin bu teoriyi desteklemeyişi, makro ve hatta mikro evrim fikrinin bırakılmasına sebep oldu"⁽¹⁶⁾.

Meşhur Fransız bilim adamlarından Piérré Grassé, 1973 yılında neşrettiği L'Evolution du Vivant adlı kitabında evrimi ağır şekilde tenkit etmektedir. Bir evrimci olan Dobzhansky, bu kitapla ilgili olarak, kendi kitabında şu görüşlere yer verir :

"Piérré Grassé'nin kitabı, Darwinizm'in bütün çeşitlerine bir cephe taarruzudur. Grassé'nin gayesi, ispatlanmış hadiselerle EVRİM EFSANESİ'ni parçalamaktır. Şimdi birisi Grassé ile aynı fikirde olmayabilir. Fakat, O'nun fikrini hesaba katmamazlık da edemez. Zira, Fransız zoologları arasında Grassé'nin ayrı bir yeri vardır. Traité de Zoologie adlı 26 ciltlik kitabın yazarı, çeşitli orijinal makalelerin sahibi ve Fransız İlimler Akademisinin eski başkanıdır. Candlar âlemi hakkında çok geniş ve temel bilgilere sahiptir"⁽¹⁷⁾.

Prof. Gish, evrim teorisinin çok sık tekrar edilmesindeki maksada dikkat çeker :

"Evrin teorisinin bütün ilim adamları tarafından kabul edildiği sık sık tekrar edilir. Bu, münakaşayı kazanmak için uydurulmuş ve alışkanlık haline getirilmiş bir yoldur"⁽¹⁰⁾.

III — EVRİMİN DAYANDIĞI DELİLLER

Evrincilerin, evrimin ispatında ileri sürdükleri delilleri şöyle özetlemek mümkündür :

- 1 — Mutasyon (Canlı organizmada hasıl olan ani değişiklik).
- 2 — Embriyolojik deliller.
- 3 — Körelnmiş organlar.
- 4 — Geçit formu olarak ileri sürülen fosil materyaller.

Evrimin iyi anlaşılabilmesi, bu iddiaların yakından tetkikiyle mümkün olacağı kanaatindeyiz. Dolayısıyla bunların her birisi hakkında, çok kısa da olsa, malûmat serdetmeye çalışacağız.

I — MUTASYON

Gen veya kromozomların herhangi bir şekilde değişikliğe uğramasına mutasyon denir. Evrinciler, değişik çevre şartlarından dolayı, mutasyonla yeni türlerin ortaya çıktığını iddia ederler. Halbuki, bilhassa son yıllarda, bakteriler üzerinde değişik deneyler yapılmıştır. Bakteriler üzerinde ismin, kuruluşun, dondurarak vakumda kurutmanın, elektriğin, yüksek basınçın, çeşitli kimyevi maddelerin etkileri araştırılmıştır. Sonuçta, farklı çevre şartlarında yeni tür meydana gelmediği gözlenmiştir⁽¹¹⁾.

Bakteriler en sık mutasyon geçiren canlılardır. Özellikle *E. coli* bakterisi 20 dakikada bir bölünür. Bu bakterilerle son 50 yıldır yapılan deneyler sonucu çok fazla miktarda bakteri elde edilmiştir⁽¹²⁾. Hattâ 50 yıldır elde edilen bakteri sayısı, 100 milyon seneden bu tarafa yaşayan herhangi bir hayvan türünün sayısından daha fazladır.

Eğer mutasyonla bir tür değişimi olsaydı, bu bakterilerde tür değişimi mutlaka gözlenecekti.

Ayrıca, Geesser Üniversitesi Tıbbi Fizik ve Balneoloji Enstitüsü, 500 milyon sene önce yaşayan bakterilerin şimdi yaşayan bakterilerle hiçbir farklılık göstermediğini belirtmiştir⁽¹³⁾.

Bakteriler hem çok hızlı çoğalmakta, hem de en fazla mutasyona uğramaktadırlar. Bunlarda, 500 milyon seneden beri yeni bir türe geçişin olmaması, mutasyonla yeni bir türün meydana gelmediğini gösterir.

Tek hücreli organizmalarda olmayan bir değişikliğin, milyarlarca hücreden meydana gelmiş yüksek yapılı canlılarda görülmesi mümkün mü?

Ashında mutasyonların meydana gelme nisbeti de çok düşüktür ve bir milyon fertten ancak birisinde görülebilir. Kaldı ki, böyle bir değişikliğin de çoğu zararlı ve öldürücüdür, ferdin yaşamasına imkân vermez.

Mes'eleye objektif açıdan bakan ilim adamları, günümüzdeki canlı çeşidini izahta mutasyonu bir kriter olarak almamaktadırlar. Nitekim bu konu ile alakalı olarak, zooloji profesörü Atif Şengün şöyle der :

"Evolüsyonun (evrim) koordine olmuş ve belli yönde ilerlemiş şeklinin tesadüfen ve gelişigüzel teşekkül eden mutasyonlarla izahı mümkün değildir"⁽¹⁴⁾.

Hasıl olabilecek mutasyonların da tür seviyesinde kaldığına John tarafından işaret edilir :

"Mutasyonlar, bir canlı organizma türü içinde vuku bulan ve türlerin hudutlarını aşmayan değişikliklerdir. Türeme zincirinde kapılamayacak derecede büyük ayrılıklar vardır. Büyük canlı grupları, ne poliploidi ve ne de kromozom düzeni değişikliği ile izah edilemez"⁽¹⁵⁾.

Ville de, mutasyonların canlılara yaşama şansını tanımadığına dikkati çekmektedir :

"Tabiat ve laboratuvar popülasyonlarında görünen mutasyonların çoğu öldürücüdür"⁽¹²²⁾.

Science Today adlı kitapta C. H. Weddington mutasyonla ilgili olarak şöyle der :

"Mutasyonlar çok seyrek vuku bulur. Bir milyon hayvanda bir kere".

Evrimsel fikir babası profesör Dobzhansky, *Genetics and the Origin of Species* adlı kitabında şu itirafta bulunur :

"Laboratuvarda olsun, tabii olsun meydana gelen mutasyonlar organizmanın tabii inkişafına zarar verir. Düşüklere ve sakatlıklara yol açar. Bu gibi değişiklikler tekâmül nazariyesinin (evrim teorisi) temeli olamaz".

Türlerde değişiklik mümkün mü?

Türleri tayin eden morfolojik karakterlerin içinde en sabit olanları kromozom sayılarıdır. Bu kromozom sayılarında da basitten gelişmiş canlılara doğru ilerleyen bir kromozom düzeni bulunamamıştır. Sözgelimi, mısırdaki 20 kromozom olduğu halde, tek hücreli ve basit yapılu *Aulacanta*'da 1600 kromozom vardır.

Türlerde değişiklik, ancak kromozom düzeninde bir değişimle mümkündür. Bununla ilgili bütün çalışmalar hep başarısız kalmıştır.

Genetik profesörü *Emine Bølge* bununla alakalı olarak şöyle der :

"Organ şartlarını değiştirerek, organizmalarda şartlara uygunluk gösteren irsi (kalıtımla geçen) değişiklikler meydana getirebilmek için yapılan bütün denemeler neticesiz kalmıştır"⁽¹²³⁾.

Zooloji profesörü *Selâhattin Olcay* da;

"Bugüne kadar hiç bir kimyacı, amino asitleri birleştirerek canlı bir yaratık meydana getirememiştir"⁽¹²⁴⁾ der.

Bu hususta profesör *John Moor*'un görüşü de şöyledir :

"Jeolojinin verilerine göre, türler birdenbire ve mükemmel olarak çıkmışlar, yaşadıkları müddetçe değişmeden, asıllarına uygun kalmışlar ve bazları yine mükemmel olarak kaybolmuşlardır. Yerlerini de başka türler aynı şekilde almıştır"⁽¹²⁵⁾.

2 — EMBRİYOLOJİK DELİLLER

Bahik, insan, siğir ve maymun embriyoları ile insan embriyosunun belirli devrelerde birbirine benzerlik göstermesi, evrime delil olarak ileri sürülmektedir. Halbuki bu benzerlik, şekil benzerliğidir. Bugün artık hücre biyolojisinin gelişmesiyle önceki telâhiklerin büyük bir kısmı değişmiştir. Canlılar arasında şekil benzerliğinin bir mana ifade etmediği bilinmektedir. Çünkü, her bir canlının bütün hususiyetleri genlerinde dercedilmiştir. Bu yapının esasını da DNA (Dezoksi Ribo Nükleik Asit)'lar teşkil eder. İnsan vücudundaki DNA moleküllerinin toplam uzunluğunun dünya ile güneş arasındaki mesafenin 400 katından daha fazla olduğu ifade edilmektedir. Bu DNA'nın küçük bir yerinde değişiklik, o canlının hayatına mal olabilmektedir. Dolayısıyla canlılarda esas olan bu genetik yapıdır, şekil benzerliği değil. Nitekim bu özelliği, önde gelen evrimcilerden Rus bilgin *Oparin* de itiraf etmektedir :

"Maalesef hücrenin meydana gelişi, evrim teorisinin bütünü içinde en karanlık noktayı teşkil etmektedir"⁽¹²⁶⁾. Yine aynı kitabının bir başka sayfasında *Oparin* şöyle der :

"Her biri muayyen şekillerde ve kendisine has bir tarzda dizilmiş bulunan ve binlerce karbon, hidrojen, oksijen ve azot atomu ihtiva eden proteinlerin en basiti bile son derece kompleks bir yapı arz etmektedir. Proteinlerin yapısını inceleyenler için bu maddelerin kendiliklerinden bir araya gelmiş olmaları... ihtimal dışı gözükmektedir"⁽¹²⁷⁾.

Ashında bir bütün olarak hücrenin kendi yapısı dahi bir sır olarak önümüzde durmaktadır. Nerede kaldı ki, binlerce farklı hücre-

den meydana gelen embriyoların dış benzerliğinin tek köken birliğine işaret etmesi. Hücresinin bu kompleks yapısını, **Watson** şu cümlelerle nazara vermektedir :

"Hücre farklılaşması, embriyolojinin en önemli problemidir. Döllenen bir yumurtanın nasıl olup da çok hücreli bir organizma haline geldiği problemi, biyologlar için bir sır olarak kalmıştır. Embriyolojik gelişmenin temellerinden biri, hücre bölünmesi ve büyümesi, böylece çok sayıda yavru meydana gelişidir. Hücre farklılaşması, bu olayın en önemli parçasıdır. Çünkü yüksek bitkiler ve hayvanlar, pek çok sayıda farklı hücre tiplerinden yapılmıştır. Meselâ, sinir hücreleri, kas hücreleri, troit hücreleri, kan hücreleri vb."⁽¹⁰⁾

Embriyolojik gelişme ile alakalı olarak aynı kitapta şu görüşler verilir :

"Bir hayvan veya yüksek bitkinin embriyolojik gelişmesinin, bütün teferuatı ile aydınlatılmasının hiç bir zaman mümkün olmayacağı söylenebilir"⁽¹¹⁾.

Hâl böyle iken niçin evrimciler dış benzerlikte ısrarlıdır? Bu sorunun cevabını, Columbia Üniversitesi profesörlerinden **Walter J. Bock**, aşağıdaki ifadesi ile vermektedir :

"... Biyogenetik farazyeler öyle kök salmıştır ki, sonradan gelen bir çok araştırmacı tarafından yanlışlığı ortaya konduğu halde, biyolojik düşünceden silinip atılamamaktadır"⁽¹²⁾.

3 — KÖRELİMİŞ ORGANLAR

Darwincilerin ileri sürdüğü iddialardan birisi de, daha önceki neslin sahip bulunduğu organlardan bazılarının daha sonra gelenlerde güdükleşmiş, dumura uğramış, körelmiş olduğudur. Bunlardan en çok sözlü edilen; insandaki kör barsak ile atın ayakındaki çıkıntılarıdır.

Evrimcilerin bu iddialarına Prof. **Gish**, aşağıdaki şekilde cevap veriyor :

"Evrimciler önceleri insanda 180'e yakın işe yaramayan organın bulunduğunu ileri sürmüşlerdir. Günümüzde artan bilgilerle bu listenin durmadan azalarak sıfıra kadar düştüğünü görüyoruz. Tımus bezi, epifiz bezi, bademcikler ve kuyruk sokumu kemiği gibi önemli organlar, önceleri körelmiş organlar olarak dikkate alınmıştır. Ama bugün, tımus bezi ve bademcikler, hastalıklara karşı savunma görevleri olan organlar olarak bilinmektedir. Kör barsak ise, bademciklerin yapısına iştirak eden dokuya benzer bir özelliğe sahiptir. Vücutta giren yabancı unsurlara karşı aktif organ olarak iş görür. Kuyruk sokumu kemiği, kuyruğun kaldırılmayan izi değil, aksine kalça kemeri'nin bazı kısımları (Pelvis kısımları) için mühim bir tutunma noktasıdır. Ayrıca rahat oturmayı tenhâ eder. Bu kısım olmazsa rahat oturmak mümkün değildir"⁽¹³⁾.

Douglas Dewar, Evrim teorisinin yeni pürüzleri adlı eserinde şöyle der :

"Şayet biyologlar, evrimi ispat etmek için lüzumsuz organ ara-makla vakti geçirmemiş olsalardı, geride kalanların da ne işe yaradıkları bulunurdu".

At Serileri

Evrimcilerin evlûsyona delil olarak ileri sürdükleri materyallerin en önemlilerinden birisi bu at serileridir. Onlara göre, günümüzdeki at, bidayette çok trnaklı ve küçük boylu idi. Zamanla bu şekli aldı.

Halbuki jeolojik devirlerden günümüze kadar 8 farklı at tipi ortaya çıkmıştır. Bunlar farklı devirlerde ve birbirlerinden bağımsız olarak yeryüzünde görülmüşlerdir. Bunlar sırasıyla;

1 — Eohippus	4 — Miohippus	7 — Pliohippus
2 — Orohippus	5 — Parahippus	8 — Equus (at)
3 — Mesohippus	6 — Meryhippus	

Bu atların kaburga sayısında, bu silsileye uygun bir artma veya azalma olmamakta, Eohippus'ta 18 çift kaburga varken, kendisinden

sonra gelen Orohippus'ta 15 çift olmakta, Pliohippus'ta ise 19 çift bulunmaktadır. Evrimcilerin dediği gibi, atların biri diğerinden meydana gelmiş olsaydı, kaburga sayılarında da düzenli bir gelişmenin olması gerekirdi⁽¹²⁾.

Paleontolog **Pettingrew**, atın tek turnaklı bir hayvanın nesli olduğuna ve günümüzden 120 milyon yıl önceki Mezozoik devrinde yer yüzünde görüldüğünü kaydetmektedir. **Pettingrew** ayrıca, çok turnaklı atın, 50 milyon yıl önceki Eosen devrinde ortaya çıktığını ve 40 milyon yıl önce de neslinin ortadan kalktığını ifade eder⁽¹³⁾. Buradan çıkan sonuç şudur: Tek turnaklı atın ceddî de tek turnaklıdır ve çok turnaklı atın önce yer yüzünde bulunmuştur.

Fransız paleontologu **Depert**, Hayvanlar Aleminde Değişiklikler adlı eserinde:

"Atların muhayyeli geçeresi aldatıcı bir hiledir ve bizi, atların paleontolojik menşei hakkında aydınlatmaz" der.

St. Andrews'de anatomi profesörlü olan **J. Bell Pettingrew**, **Tahiatla Ahenk** adlı kitabında şöyle der:

"Atın, beş turnaklı bir hayvanın nesli olduğuna dair elinizde hiç bir kuvvetli delil yoktur. Konumuz, atlardaki dişlerin nasıl meydana geldiği olsa, söylenecek şey çok daha azdır".

Günümüzdeki atın ayağında bulunan çıkıntılar, aslında iddia edildiği gibi lüzumsuz organ değildir. Nitekim **Douglas Dewar**, bu çıkıntılarının vazifelerini şu şekilde özetlemektedir:

- 1 — Bacağı kuvvetlendirme görevini yapar.
- 2 — Bir çok bacak kasının tutunma noktasıdır.
- 3 — İncik kemigi ile birlikte meydana getirdikleri oluğa topuğun üst destek krişi yapısı ve atın ağırlığını taşıma görevini yerine getirir.

4 — GEÇİT FORMU OLARAK İLERİ SÜRÜLEN FOSİL MATERYALLER

Evolüyonistlerin iddia ettiği şekilde bütün canlılar silsile halinde birbirinden hasil olmuşa, bir canlıdan diğerine geçiş gösteren ve her iki taraftaki canlıya benzer özelliklere sahip ara formların veya geçit formlarının bulunması gerekir. Bu hususun iyi anlaşılabilmesi için canlılar dünyasındaki fosilleri üç grup altında vereceğiz. Bunlar:

- a — Mikroorganizmalardan balığa kadar olan fosiller
- b — Balıktan memellilere kadar olan fosiller
- c — İnsanın orijini

a) MİKROORGANİZMALARDAN BALIĞA KADAR OLAN FOSİLLER

Hemen şunu belirtelim ki, evrimcilere göre önce tek hücreli ve basit yapıtlı organizmalar yer yüzünde hükümlan olmuş, bunlardan çok daha sonra kompleks yapıdaki organizmalar yer yüzünde görünmüştür. Halbuki en eski jeolojik devir olan Kambriyan'da bile kompleks yapıdaki organizmalara rastlanmaktadır.

Kambriyan'dan önceki tabaka olan Prekambriyan'da hiç fosil bulunmaması ve Kambriyan tabakaları arasında da yüksek yapıtlı organizmaların bulunması, evrimcilerin iddia ettikleri gibi, hayatın yer yüzünde tedicî değil ve fakat birdenbire başladığını, basit organizmalar ile ileri yapıtlı organizmalara bir anda ortaya çıktığını göstermektedir⁽¹⁴⁻¹⁵⁾.

Benzer bir neticeyi Prof. **Gish**'de işaret eder:

"Bütün jeolojik çağlardan anlaşılan şudur ki, yeryüzünde hayat birdenbire ve çok kompleks yapıdaki canlılarla başlamıştır. Evrimcilerin ileri sürdüğü gibi, tedicî bir gelişme söz konusu değildir. Fosillerden elde edilen sonuçlar, Kambriyan devrindeki hayvanların kendilerinden daha aşağı yapıtlı organizmalardan değil, doğrudan ken-

dl yapıları ile yer yüzünde göründüklerini ortaya koymaktadır. Bundan başka, büyük canlı grupları veya bölümleri arasında geçiş formu olarak dikkate alınabilecek tek bir fosil dahi bulunamamıştır. Dolayısıyla mercanlar doğrudan mercan ve ahtopodlar da ahtopod olarak meydana gelmiştir⁽¹⁰⁾.

Önde gelen evrimcilerden Simpson, bu geçiş formlarını bulmak için çok uğraşmış, fakat muvaffak olamamıştır. Bu durumu "Hayat tarihinin büyük bir sırrı" olarak ifade eder⁽¹¹⁾.

Balıklar üzerinde söz sahibi olan evrimci Errol White'in itiraf-ları da oldukça dikkat çekicidir:

"Diğer büyük balık gruplarında olduğu gibi, akciğerli balıkların orijinleri de hiç bir ilkel forma dayanmamaktadır. Bir kanun halinde evrim teorisinin ispatını yapmada ne kadar küçük şeylere sahip olduğumuzu sık sık düşünürüm. Kendimizden çok emin olarak ileri sürdüğümüz delillerin büyük bir kısmının yerleşmiş olmasına rağmen, hâlâ evrim mekanizmasını bilmiyoruz. Bu klasik paleontoloji veya biyoloji metodlarıyla daha fazla bir şey yapmamız da mümkün değil. Aşağı yukarı sırayarak ve 'DARWIN TANRI, BEN ONUN PEYGAMBERİYİM' deyip şamata ile bu mevzuda ilerleyemeyiz"⁽¹²⁾.

Kanadalı meşhur jeoloğlardan, Fransız Fen Akademisi şeref nişanı sahibi Dr. W. Bell Dawson, bu fosillerle alakalı olarak şunları söyler:

"Her bir canlı, dünyada belirgininden bu yana, değişmeden devam edip gelmiştir. İstiridyeler, yengeçler ve sürüngenler gibi bir çok eski türler, şimdi yaşayanlarla ıptapı aynıdır. Organlarının çoğu, meselâ istakozun kısıkağı, yengiden gözleri, ilk devirlerden zamanımıza hiçbir değişme göstermeden inikâl etmiştir. Gözleri evrimci teorilerden başkasını görmeyenler, böyle vakıaları kaydetmemektedirler. Çünkü bunlar, evrime ters düşmektedir".

Yine evrimcilerden Prof. Max Westenhofer, Araştırma ve İlerleme adlı eserinde;

"Balıklar, sürüngenler, memeliler gibi büyük hayvan grupları dünya yüzünde birdenbire esas şekilleriyle belirivermişlerdir sanki. Bir türün diğerine dönüştüğüne dair hiç bir yerde hiç bir işaret yoktur. Değişim ancak türlerin içinde mevcuttur" der.

b) BALIKTAN MEMELİLERE KADAR OLAN FOSİLLER

Farazi evrim düşüncesine göre, balıktan kurbağa meydana gelmiştir. Bu değişiklik milyonlarca yılda olmuş ve çok sayıda geçiş formları hasıl etmiştir. Fakat, bütün fosiller inceden inceye tetkik edildiği halde, bu geçişi gösteren tek fosil dahi bulunamamıştır. Evolüsyonistlerin iddialarına göre; *Rhipidistian crossopterygian* balığı (yassı yüzgeçli balık)'ndan kuyruklu su kurbağası (*Ichthyostega*) hasıl olmuş olmalıdır. Halbuki bu iki yaratık arasındaki fark, böyle bir tevile ihtiyaç göstermeyecek kadar açıktır (Daha fazla bilgi için; Gish, Fosiller ve Evrim, sh. 84 - 87). Kaldı ki, 1939 yılında Afrika kıyısında denizin 1500 m. derinliğinde *Crossopterygian* balığı bulunmuştur. Milyonlarca yıl önce kurbağaları hasıl ettiği farz edilen balığın şimdi, geçmiş atalarıyla aynı şekilde ve yapıda oluşunu evrimci felsefeyle izah mümkün mü?

Kuş mu sürüngen mi?

Üzerinde en çok tartışma yapılan fosillerden birisi de *Archaeopteryx* (*Arkeopteriks*)'tir. Bütün biyoloji kitaplarında bu varlığın, kuşlarla sürüngenler arasında geçiş formu olduğu belirtilir.

Arkeopteriks büyük bir kuştur. Ancak sürüngen benzeri özellikleri de vardır. Bu özellikler; kanatlarının kenarında pençe şeklindeki yapılar, dişlerin varlığı ve kuyruğunda omurganın bulunmasından ibarettir. Bu kuşun küçük bir omurga veya göğüs kemigi ile uçtuğuna inanılır. Halbuki günümüzde, Güney Amerika'da yaşayan *Houtzin* kuşu (*Opisthocomus houtzin*) da gençlik devresinde kanatlarında iki pençeye sahiptir⁽¹³⁾. Ayrıca, hayret edilecek derecede küçük bir omurga ile uçmaktadır. Bu hayvan tartışmasız yüzde yüz kuş olarak kabul edilmektedir. Ama aynı iki karaktere sahip *Arkeopteriks*'in ise hâlâ bir sürüngen den geldiği savunulur.

Kanatlarda pençelere sahip günümüzde yaşayan kuş sadece hoatzin de değildir. Afrika'nın Touraco kuşunun *Musophogidae* familyasından *Touraco coryhaix* genç fertleri de kanatlarda pençelere sahiptir ve bunlar da uçmaktadırlar⁽⁴²⁾. Şayet şimdi, hoatzin veya touraco kuşları uygun bir tabakada fosil olarak bulunmuş olsaydı, evrimciler tarafından sürüngenlerle kuşlar arasında geçiş formu olarak adlandırılacaktı.

Bunlardan başka, Güney Amerika'da deve kuşu (*Ostrich*)'na benzer bir kuş, kanatları üzerinde üç pençeye sahiptir.

Anlaşıyor ki, günümüzdeki kuşlar dişlere sahip olmadığı halde, eskiden yaşamış olanların bazıları dişlere sahipti, bazıları değil. Nitekim şimdi bir kısım kurbakalarda diş var, bir kısmında da yoktur. Sürüngenlerin de bir kısmında diş bulunmamaktadır.

Bir evrimci olan Nouy, bu hususta şöyle der:

"Maeleşef büyük hayvan tiplerinin arasındaki akrabalık paleontolojik yönden ortaya konamamıştır. Sürüngen ve kuş sınıfları arasında Arkeopteriks'in dışında gerçek bir bağın varlığını ileri sürmüyoruz"⁽⁴³⁾.

Yine evrimcilerden, kuşlar üzerinde ihtisas sahibi Swinton şu iftirafta bulunur:

"Kuşların orijiniyi tesbitte yapılan işlem, mevcut delillerden bir netice elde etmektir. Zira, sürüngenlerden kuşa doğru gelişim ve değişim devrelerini gösteren bir fosil mevcut değildir"⁽⁴⁴⁾.

En son yapılan araştırmalar da Arkeopteriks'in bir geçiş formu olmadığını ortaya koymuştur. Nitekim, 1977 yılında Yale Üniversitesi profesörlerinden John Ostrom, evrimcileri çok şaşırutan bir makale yayınladı. Ostrom bu makalesinde; Arkeopteriks'in yaşadığı Jura devrinden daha eski tabakalar arasında gerçek bir kuş fosili bulunduğunu bildiriyordu. Ostrom'a göre, Arkeopteriks'den daha yaşlı tabakalar arasında gerçek kuşların mevcut olması, Arkeopteriks'in bir geçiş formu olmadığını gösterir⁽⁴⁵⁾.

Bütün bunlardan çıkan sonuç; evrimcilerin, sürüngenlerle kuşlar arasında geçiş formu olarak ısrarla ileri sürdükleri Arkeopteriks'in ara formu olmayıp, bir kuş olduğudur.

c) İNSANIN ORJİNİ

Günümüzde "Evrim" deyince, nedense akla ilk gelen şey, insanın maymundan gelmiş olduğu iddiasıdır. Çoğu zaman, bu iddiaların dayandığı delillerin ne olduğu ortaya konmadan, tabiri caizse bir nakarat halinde, insanın maymundan geldiği tekrarlanır. Konunun objektif olarak değerlendirilebilmesi, bu husustaki yayınların yakından tetkiki ile mümkün olabilecektir. Adı geçen konu ile alakalı yayınları şöyle özetlemek mümkün:

Güney Amerika maymunları ile eski dünya maymunlarının, ilkel maymunlar olan *Prosimianlar*'dan geldiği ileri sürülür. Halbuki, Güney Amerika maymunları ile ilkel maymunlar (*Prosimianlar*) arasında geçiş formu yoktur. Bu hususta Romer şunları söyler:

"Güney Amerika maymunlarının geçmişi hakkında bilinen şey maeleşef çok azdır"⁽⁴⁶⁾.

Kelso ise şunları dile getirir:

"Yeni dünya maymunlarının evrim detayları şüphesiz çok enteresan olmalıdır. Ne yazık ki, bunlar hakkında çok az şey biliyoruz"⁽⁴⁷⁾.

Prof. Gish ise, bununla alakalı değerlendirmeyi aşağıdaki şekilde yapmaktadır:

"Gerçekten bilinen şey çok mu az? Hakikatten ortada bilinen hiç bir şey yoktur. Güney Amerika'da maymunlar ilk defa görüldükleri zaman tamamen günümüzdeki maymunlara benziyorlardı. İddia edildiği gibi, geçiş olsa idi, ara formların muhakkak mevcut olması gerekecekti.

Eski Dünya maymunlarına gelince, bunların atalarını bulmayı şimdiye kadar hiç kimse başaramadı"⁽⁴⁸⁾.

Aynı konu ile alakalı olarak da Kelso şu ifadeyi kullanır :

"Eski Dünya maymunlarının ortaya çıkışına ait fosiller, Primatların genel evrimine ışık tutucu olacaktır. Fakat, maalesef böyle fosiller mevcut değildir"⁽¹²¹⁾.

Evrimci Simpson ise;

"Eski Dünya maymunlarının ilki olarak Protocatharrhina'lar kelimesi kullanıyoruz. Lâkin bilinen fosiller içinde böyle bir yaratık mevcut değildir"⁽¹²²⁾ der. Aynı araştırmacı, daha sonraki bir yayınında da şunları söyler :

"... Eski Dünya maymunlarının, ora takımları için ata kabul edilebilecek Eosen periyoduna ait tek bir fosil dahi mevcut değildir"⁽¹²³⁾.

Pilbeam da, şempanze, goril ve orangutan atalarının, Afrika, Avrupa ve Asya'da bulunan fosil *Dryopithecus*'un türleri arasında olabileceğini ileri sürer⁽¹²⁴⁾.

Bütün bu görüşlerin değerlendirmesini Prof. Gish şöyle yapmaktadır :

"Acaba ileri yapılmayan maymunlar ve insanın atasına ait fosiller hakkındaki bilgiler niçin bu kadar üzücü kapalı ifade edilmektedir? Çünkü ortada elle tutulur bir şey yoktur. Hükümler tamamen tahmin ve yorumlara dayanmaktadır.

İlkel maymun (Prosimian)'lar ile yeni dünya (Platyrrhina) ve eski dünya maymunları (Catarrhina) arasında da geçiş formları mevcut değildir. Böylece, eldeki fosiller, insanın ceddî olarak ileri sürülen iddiaların aslı olmadığını ortaya koymaktadır"⁽¹²⁵⁾.

Bir paleontolojist olan Robert Eckhardt, insanın atasıyla alakalı olarak aşağıdaki değerlendirmeyi yapar :

"İlk hominoid fosilleri arasında morfolojik yapısı insanın atasına benzeyen var mıdır? Şayet genetik yapı düğümlülse cevap 'Hayır' olacaktır"⁽¹²⁶⁾.

Maymunların anatomik yapıları üzerinde 15 yıl çalışmış bulunan İngiliz anatomisti L. Zuckerman;

"Bu çalışmalardan elde ettiğim netice beni şaşırttı. Afrika adamı (*Australopithecus africanus*)'nın anatomisi üzerinde yaptığımız hemen her mukayeseli çalışma, başarısızlıkla sonuçlandı. Afrika adamının insanın atası olması imkânsızdır"⁽¹²⁷⁾ der.

Chicago Üniversitesi'nde anatomi ve antropoloji profesörü Charles Oxnard, bu konu ile alakalı yaptığı araştırmadan sonra aşağıdaki ifadeyi kullanmıştır :

"Afrika adamının günümüz insanına benzediği, dolayısıyla onun atası olduğu iddia edilmektedir. Bunun formlarından *Australopithecus africanus*, *Homo habilis* veya *Homo africanus*'un iki ayaklı ve âlet yapabilen bir varlık olduğu ısrarla ileri sürülür. Fakat bu varlıkların çeşitli diş ve çene parçaları üzerinde yapılan mukayeseli ve çok değişikliktir istatistik hesaplar, ileri sürülen iddâyı doğrulamamaktadır. Ayrıca bu yaratık insan gibi dik yürümektedir, orangutan gibi hareket yapmaktadır"^(128 - 129).

Meşhur bir evrimci olan Ashley Montagu;

"... Bütün *Australopithecus* türlerinin kafa yapıları, tamamen ileri yapılmayan maymunlar (*apes*)'inkine benzemektedir"⁽¹³⁰⁾ der.

İnsanın atası olarak ileri sürülen ve okul kitaplarında yer alan fosiller arasında en yaygın olanları şu beş tanesidir :

- 1 — Java adamı 3 — Pittedown adamı 5 — Hong Kong adamı
- 2 — Pekin adamı 4 — Nebraska adamı

Üzerinde en çok tartışma yapılan bu fosillere kısaca temas etmeyi faydalı buluyoruz.

- 1 — Java adamı (*Pithecanthropus erectus*)

Java adamı olarak ileri sürülen varlık şu parçalardan meydana gelmiştir : Yarım kafatası, uyluk kemiği, iki büyük ve bir küçük azı

dişi. Bu parçalar bir yerde ve aynı anda bulunmamıştır. Birbirinden uzak mesafelerde ve 1891 - 1898 yılları arasında Hollanda'lı fizikçi **Dr. Dubois** tarafından Doğu Hint adalarında, Trinif köylü yakınlarındaki Solo ımağı kenarında elde edilmiştir.

Fosil kafatasları üzerinde dünyaca meşhur **Boule, Dubois**'in bulduğu yarım kafatasına inceledikten sonra şu açıklamada bulundu :

"Mevcut kafatası, fosilin tamamı dikkate alındığında bunun gempaze ve gibbonların kafataslarına çok fazla benzediği görülecektir"⁽⁴⁷⁾.

Fosil materyaller üzerindeki araştırmalarıyla dünyaca ünlü **Koenigswald**, bu java adamıyla alakalı olarak şu ifadeyi kullanır :

"Büyük iki azı dişi orangutana, küçük azı dişi de insana aittir"⁽⁴⁸⁾.

Vallois de bu varlıkla alakalı olarak;

"Elimizde sadece kafatası ve dişler bulunsaydı, bir maymun (Anthropoid) aitt olduğuna hükmederdik. Sayet, sadece uyluk kemiğine sahip olsaydık, o zaman bunun bir insanın uyluk kemiği olduğunu söylerdik"⁽⁴⁹⁾ der.

Prof. Gish de bununla ilgili olarak şu değerlendirmeyi yapar :

"Bunlardan çıkan sonuç, Java adamı olarak adlandırılan varlık, hakikatte gempaze veya goril tipi bir maymundur. Maymununkine benzer bir kafatası, insanın uyluk kemiği ile birleştirilip buna Java adamı (*Pithecanthropus erectus*) adı verilmiştir. Aslında bu kafatası ile uyluk kemiğinin aynı varlığa ait olduğunu gösteren bir delil mevcut değildir. Fakat Dubois ve bazı evrimcilerin, insanın evrimleştiğini gösterecek materyallere ihtiyacı vardır"⁽⁵⁰⁾.

Burada esas dikkati çeken husus, **Dubois**'in itirafıdır. Fosilleri bulan bu zat, 81müinden önce gerçeği iliraf etmiş ve "Java adamı" olarak ileri sürdüğü varlığın hakikatte bir gibbon maymunu oldu-

ğunu bildirmiştir⁽⁵¹⁾. Fakat iş isten geçmiş, Java adamı evrimciler arasında müstesna yerini almıştır.

2 — Pekin adamı (*Sinanthropus pekinensis*)

Çin'in Pekin şehrinde 40 km. mesafede Choukoutien köylü yakınındaki bir çukurda 1921 yılında **Dr. Davidson Black**, iki azı dişi buldu ve daha fazla bir delile gerek daymadan, bunlara dayanarak, insan benzeri bir yaratığın Çin'de yaşadığını olduğunu açıkladı. Bu varlığa Pekin adamı (*Sinanthropus pekinensis*) adını verdi.

Kazı ile görevli Çin paleontolojisti **Dr. W. C. Pei**, 1927 yılında üçüncü azı dişini, 1928 yılında ise, kafatası parçaları ile iki alt çene buldu. **Black** bu fosillerin de Pekin adamına ait olduğunu ilân etti⁽⁵²⁾.

Çin Paleontoloğu **Pei**'nin bulduğu materyallere dayanarak **Weidenreich** tarafından bunların modelleri yapılmıştır.

Prof. Gish, konu ile ilgili olarak şunları bildirmektedir :

"Evrime delil olarak ileri sürülen bu materyaller, iki dış hariç, 1941 - 1945 yılları arasında kaybolmuştur. Bu güne kadar da hiç birisi bulunamamıştır. Bunların kayboluşu ile alakalı pek çok şey söylenmiştir. Bunların içinde en yaygın olanı, İkinci Dünya Harbi esnasında Japonlar tarafından kaybedilmiş veya müsadere edilmiş olabileceğidir. Fakat bunların hiç birisinin doğruluğu ispatlanamamıştır. Hayatta olan hiç kimse bu materyallerin ne olduğunu bilmemektedir.

Netice olarak, bir kaç araştırmacı tarafından bu materyallerin bir rakıtlmış olan tarif ve modellerinden başka ortada bir delil yoktur. Bu araştırmacıların tamamı evrimcidir ve hepsi de insanın hayvan neslinden evrimleşerek meydana geldiğini iddia etmektedir. Bir ilim adamının tamamen namuslu ve objektif olduğunu kabul etmek bile, elde mevcut eksik ve karışık materyallere dayanarak yapacağı model veya modellerin, gerçeği ne dereceye kadar aksettireceği şüphelidir. Bundan başka, Choukoutien'de keşfedilen materyallerde, objektifliği ciddi şekilde etkileyecek noksanlıklar bulunmaktadır.

Eldeki modellerin hepsi, Weidenreich tarafından yapılmıştır. Bu modellere nasıl güvenebiliriz? Bunlar, orijinal bir varlığın özelliklerini mi, yoksa Weidenreich'in düşüncelerini mi yansıtmaktadır?⁽¹⁴⁰⁾

O'Connell, Pekin adamına ait fosillerin harp esnasında kaybolmasının planlandığını ileri sürmektedir. Ona göre, Japonlar kazının yapıldığı Choukoutien'e girmemişlerdir. Çin hükümeti Pekin'e dönmeden **Pei** fosilleri parçalamıştır. Çünkü, evrim düşüncesiyle Pekin adamı için yapılan modeller, eldeki fosillere uymamaktadır. Bu hakikati gizlemek için Pekin adamına ait fosiller ortadan kaldırılmıştır⁽¹⁴¹⁾.

3 — Piltown adamı (*Eanthropus Dawsoni*)

1912 yılında Londra Tabiat Tarihi Müze müdürü **Arthur Woodward** ile tıp doktoru **Charles Dawson**, Piltown yakınlarında bir çene ile kafatası bulduklarını açıkladılar. Bunun insanın atasına ait olduğu ve 500.000 yıl önce yaşadığı ileri sürüldü.

1953 yılına kadar bu fosile dayanarak, insanın maymundan nasıl evrimleşmiş olduğu hakkında pek çok yazı neşredildi. Ünlü Amerikan paleontologu **H. F. Osborn**, 1935 de müzeyi ziyaretinde şöyle diyordu :

"Tabiat sürprizlerle dolu... Bu, insanlığın tarih öncesi devirleri hakkında sonsuz öneme sahip bir bulay"⁽¹⁴²⁾.

Tanınmış İngiliz antropologu **G. E. Smith**, 1930'lu yıllarda *"İnsanın önce beyni mi, yoksa vücudu mu tekâmül etti?"* münakaşaları üzerine düşüncesini şöyle dile getiriyordu :

"Piltown adamının en ilgi çekici tarafı, insanın evriminde ilk sırayı beynin aldığı yolundaki düşünceleri haklı çıkarmasıdır. İnsanın, kafa yapısının tekâmülü sayesinde maymundan kurtulduğu ilki en gerçekçi görüştür. İnsanın çenesi, yüzü ve tabii bütün vücudu maymun olan cedlerinin kabalığına büyük ölçüde muhafaza emekte iken, beyni insan seviyesine erişmiştir. Başka bir tabirle, önce insan beyni ağır şekilde tekâmül etmiş bir orangutan'dan ibarettir. İşte Piltown kafatasının önemi, bu hükümleri kesin şekilde doğrulamasından gelmektedir"⁽¹⁴³⁾.

1950 yılından sonra bu fosil üzerinde flüor testleriyle yapılan araştırmalar sonunda; çene ve kafatası kemiklerinin eskiye ait olduğu görüşünün kazanmaları için potasyum dikromatla şun'i olarak lekelenirilmiş, dişlerin de çene kemiğine yerleştirilmeleri için eğellenmiş olduğu görüldü. Diğer bir deyimle, Piltown adamı, tamamen bir **SAHTEKÂRLIK** neticesiydi. Orangutan çenesi ile insan kafatası bir araya getirilerek maymun - insan arası bir varlığa benzetilmek istenmişti.

Sahtekârlığı ortaya çıkaran ekipten **Le Gros Clark** hakkı olarak soruyordu :

"Dişler üzerinde yıpranma izlerini vermek için şun'i olarak oynanmış olduğu o kadar aşikâr ki, nasıl olur da gündüze kadar bu izler dikkatten kaçmış olabilir?"⁽¹⁴⁴⁾.

4 — Nebraska adamı (*Hesperopithecus haroldcockii*)

1922 yılında meşhur paleontolog **Henry Fairfield Osborn** tarafından Tennessee'deki evrim gösterisi sırasında ortaya atılan bir varlığa ait sadece bir aza dişli iddi. Bu dişin takriben bir milyon yıl önce yaşadığı farzedilen tarih öncesi (**Prehistorik**) insana ait olduğu iddia ediliyordu. **William Bryan** tek aza dişli ile insanın atası hakkında hükim vermede acele edilmemesi gerektiğini bildirince bütün şimşekleri üzerine çekti. Evrimciler kendisini, geri kafalı olmakla itham ettiler.

İngiltere'de ise, meşhur antropolog **Prof. Sir Grafton Elliot Smith**, *Illustrated London News*'de Nebraska adamı üzerine bir makale yazdı. Bu ilim adamı, tek aza dişinden ilham alarak söz konusu makaleyi, Nebraska adamı ve onun eşinin resimleriyle süsledi.

Fakat yıllar sonra detaylı yapılan araştırmalarla bu dişin bir domuz ağına ait olduğu ortaya çıktı⁽¹⁴⁵⁾.

5 — Hong Kong adamı

Bu fosil adamın da tuhaf antropolojik bir hikâyesi vardır. **Von Koenigswald**, bir Çin dükkânından bir miktar fosil diş satın alır. Bun-

Raup ve Stanley de aynı görüştedirler :

"Ne yazık ki, daha yüksek kategorilerin çoğunda orijinler hâlâ sır halindedir. Bu kategoriler, geçiş formları bırakmadan birdenbire görülmüştür"⁽¹¹⁾.

Evrimci Du Nouy da geçiş formlarının olmadığından yakınmaktadır :

"Kısaca, her grup, takım ve aileye birdenbire ortaya çıkartılması gibi görülmektedir. Bir önceki nesilleri birbirine bağlayan halkayı teşkil eden formları bulmakta güçlük çekiyoruz. Onları bulduğunuz zaman da, mevcut durumlarının tamamen farklı olduğunu görüyoruz. Pratikte sadece geçiş formlarının olmadığına değil, aynı zamanda yeni bir grup ile eskisinin de gerçek olarak irtibatlandırılmasına şahit oluyoruz"⁽¹²⁾.

Kuhn de;

"Nesil konusu hakkındaki problem hâlâ çözülmemiştir. Dar sınırlar ötesinde, şekil bakımından benzerliği olan nesil, hiç bir yerde gösterilemez. Bunun için, tipler içerisindeki bir nesil hakkında belki bazı şeyler söylemek mümkün iken, tiplerin cediti hakkında bir şey ileri sürmek imkânsızdır"⁽¹³⁾ der.

Meşhur araştırmacıardan Clark da benzer görüşleri ileri sürmektedir :

"Daha önceki hayvan hayatının fosil kalıntılarını bulmak konusunda ne kadar geriye doğru gitmeniz önemli değil. Biz, çeşitli büyük gruplar ve filunlar arasında geçiş formları olan herhangi bir hayvana ait iz bulmuş değiliz. Madem ki biz, fosil veya yaşayan büyük gruplar arasında geçiş gösteren en ufak bir delile sahip değiliz. O halde, böyle ara tiplerin hiç bir zaman olmadığını kesinlikle kabul etmemiz gerekir"⁽¹⁴⁾.

V — EVRİM TEORİSİ NİÇİN ISRARLA MÜDAFAA EDİLMEKTEDİR?

Evrim teorisi, ileri sürüldüğü sahada dahi hiç bir mes'eleye ciddi bir çözüm getirmemiş halde, niçin ısrarla savunulmaktadır? Bunun cevabını da isterseniz yine bazı evrimcilerle diğer ilim adamlarından dinleyelim.

Bu hususta, İngiliz biyologu evrimci Matthews, Darwin'in "Türlerin Orijini" adlı kitabının 1971 yılı baskısının önsözünde şunları söyler :

"Evrim düşüncesi, biyolojinin belkemiğini teşkil eder. Böylece biyoloji, yaradılış hususunda özel bir pozisyonu olan ve ispatlanamaması bulunan bir teori üzerine bina edilmiş bir ilimdir. Bu evrim teorisi bir ilim mi, yoksa bir inanç sistemi midir? Bu haliyle evrim teorisi bir inanç sistemidir. Çünkü delillere değil, kabullere dayanmaktadır"⁽¹⁵⁾.

Evrim üzerinde onbeş yıl çalışmış bulunan Amerikalı Prof. T. Gish de şu değerlendirmeyi yapmaktadır :

"Peşin hükümlerle karar verme düşüncesi, evrim teorisinin kabulünde önemli bir unsurdur. Bir çok ilim adamının evrimi kabul etmesinin sebebi; bu teorisin bütün canlıların yaratılışını materyalist ve tabiatçı bir düşünce ile izah etmesindedir. Çünkü bunlar, materyalizme ve tabiata inanmaktadırlar"⁽¹⁶⁾.

Evrimcilerin fikir babası Rus asıllı T. Dobzhansky de şöyle der :

"Bugün materyalist felsefe, mevcut biyoloji ilimlerinin çoğu tarafından paylaşılmaktadır"⁽¹⁷⁾.

Thomas Huxley'in oğlu ve Darwin'in en kuvvetli destekçilerinden biri olan S. Julian Huxley, evrim felsefesi üzerine hümanist bir din kurmayı tasarlamış⁽¹⁸⁾. Huxley bir yayınında şu görüşü belirtir :

"'Hümanist' kelimesini, insanı tam bir bitki veya hayvan gibi tabii bir varlık olarak kabul eden bir kimsenin inancı olarak aldım.

Yani, insanın vücudu, aklı ve ruhunun tabiat üstü bir güç tarafından yaratılmadığını, sadece evrimle ortaya çıktığını kabul eden bir düşünce şeklinde değerlendirdim. Bu fikre göre insan, her hangi bir tabiat üstü varlığın kontrolü altında değil, serbesttir. Ancak kendi güç ve kuvvetine kendisi sahiptir⁽¹⁷⁹⁾.

Bu, Allah'ın inkâr eden hümanistik inanç sistemi ile evrim inancı arasında ayrılmaz bir bağın varlığına ispat eder.

Meşhur evrimcilerden George Gaylord Simpson da benzer bir görüşe sahiptir. "Geçmişin Hayatı" adlı eserinde görüşünü şöyle özetler :

"İnsan, kâinatta anlama kapasitesine ve potansiyeline sahip tek varlıktır. Şuursuz ve akılsız maddelerin bir ürünüdür. Böylece dünyaya gelişini kendisi başarmış olan insan, sadece kendisine karşı sorumludur. İnsan kâinatta yaratıcı, kontrol edici bir güce sahip değildir. Fakat kendisinin ustası ve amiridir. Bu bakımdan insan, kendi kaderini kendisi tayin ve idare etmelidir"⁽¹⁸⁰⁾.

S. Julian Huxley, Simpson'un bu sözlerini; "Bir evrimcinin, insanın mahiyeti hakkında çok mükemmel bir değerlendirmesi" olarak ifade eder⁽¹⁸¹⁾.

Prof. Glah, evrimcilerin bu görüşlerini şu şekilde özetler :

"Evrim felsefesi, aslında evrimcilerin kendi dünya görüşleri içerisinde yer alan bir inanç sistemidir"⁽¹⁸²⁾.

Sovyetler İlimler Akademisinin ileri gelen biyokimyacılarından S. E. Brestler'in itirafı oldukça dikkat çekicidir :

"Carlı dokularda topyeklân ayrılığın nasıl başladığı bir muammadır. Bu fevkalâde hadisenin, hayatın başlangıcı sırasında meydana gelen son derece nadir çok geniş şümullü tesadüflerin eseri olabileceği yolunda SPEKÜLASYONLAR ileri sürmekten başka bir şey yapamıyoruz"⁽¹⁸³⁾.

Darwin'in *İnsanın Türeyişi* adlı eserinin 1975 yılında Öner Ünal tarafından yapılan tercümesinin önsözünde yer alan ibare, hiç bir yoruma yer bırakmayacak kadar açıktır. Öner Ünal tarafından Darwin şöyle takdim ediliyor :

"Darwin'in dünya görüşü materyalisttir. Diyalektikçi ve vardığı sonuçlarla tanrı tanımaz (ateist) olan Darwin, çağdaş biyolojinin yaratılmasına, idealizme ve metafiziğe karşı savaşa büyük katkıda bulunmuştur"⁽¹⁸⁴⁾.

Linn, meşhur anatomi profesörü Thomas Dwight'ın şu sözlerini naklediyor :

"EVRİM KONUSUNDA KURULMUŞ OLAN DİKTATÖRLÜK, MESELENİN DIŞINDA OLANLARIN TAHMİN EDEMİYECEĞİ KADAR DESPOT HALE GELMİŞTİR. SADECE DÜŞÜNCE SİSTEMİMİZİ ETKİLEMEKLE KALMIYOR; AYNI ZAMANDA TERÖR ÇAĞLARINI ARATAN BİR BASKIYI DA SÜRDÜRÜYOR. ACABA BİLİM DÜNYASI LİDERLERİNDEN KAÇ TANESİ DÜŞÜNCELERİNİ AYNEN AÇIKLAYABİLİRLER"⁽¹⁸⁵⁾.

Douglas Dewar, evrim hakkındaki gerçeği halkın duymaması için basının oynadığı rolü anlatır. Dewar'ın dikkat çeken yönü, önceleri evrim taraftarıdır ve bu görüş altında "Türlerin tezekküllü" eserini neşreder. Daha sonra Hindistan kuşları üzerinde yaptığı detaylı araştırma onda, türlerin değişmediği fikrini hasıl etmiştir. Dewar, "İnsan, Özel Yaratık" adlı kitabında şöyle der :

"Evrimcilerin basını ele geçirmelerinin önemini pek az insan idrak etmiştir. Bugün pek az dergide Evrim Teorisi'ni reddeden makale çıkar. Hattâ dinî dergilerin bile birçokları, insanın hayvan soyundan geldiğini kabul eden modernistlerin elindedir... Genel konuşursak bütün gazetelerin yazı işleri müdürleri, evrimi ispat edilmiş bir vakıa olarak bilmekte ve teoriye karşı çıkan herkesi cehalet ya da delilikle suçlamaktadırlar. Hemen hepsi evrimciler tarafından çıka-

ılan ilmi mecmualar ise evrim mevhumuna uzak bir gölge düşürecek bir yazıyı bile yayınlamak istememektedirler... Kitap negredenler, yirürlükte olan bir teoriye karşı çıkıp da üzerine hücumlar toplayacak veya rağbet görmeyecek bir kitabı basmazlar. Hattâ basım masrafları yazara ait olsa bile, yayınevinin itibar kaybedeceğini düşünürler. Böylece halk, meseleyi tek yönlü olarak bilmektedir. Normal kitle adamı. Evrim teorisini, yer çekimi kanunu gibi ispat edilmiş bir gerçek olarak bilmektedir"⁽⁸²⁾.

Yine Dewar aynı kitabında şunu belirtir :

"İnsanın farazi cedlerinin bir dişe, kafatası parçasına veya bir çene kemiğine dayanarak uydurma resimlerinin çizilerek toplumun kandırılması bir skandaldır. Toplum bu resimlerin hayal mahsulü olduğunu bilmemektedir".

VI — SONUÇ

Günümüzdeki binlerce canlı çeşidinin geçmişini açıklamak maksadıyla ortaya atılmış olan evrim teorisi, T. Dobzhansky ve G. S. Simpson gibi dünya çapında meşhur evrimci biyologların kendi itiraflarından da görüleceği gibi, canlıların geçmişini açıklayamamakta ve günümüzde yaşayan çeşitli türlerle geçmiş nesiller arasında bir bağın varlığını kesin olarak ortaya koyamamaktadır. Dolayısıyla bu teori, sadece şahsi yorum ve tahminlere dayalı kalmıştır.

İşin en üzücü yanı, bu teorisin, bazı spekülasyonlarla materyalist ve dinsiz felsefeye âlet edilmiş olmasıdır. Bunda ilim adamlarının çoğu müteftiktir. Hattâ evrimcilerin kendi itirafları da bu yöndedir.

150 yıldır tartışılan ve materyalist felsefeye âlet edilen böyle bir teorisin ders kitaplarımızda bir kanun gibi takdim edilmesi, en azından gençlerimizin tarafsız ilmi muhakeme ve düşünceden yoksun, tek yönlü ve şartlandırılmış olarak yetismelerine sebep olmaktadır. Bu sözlerimiz kuru bir iddia olarak değerkendirilmemelidir.

Millî Eğitim Bakanlığınca 1979 yılında neşredilen **Modern Biyoloji** kitabı (Sevinç Karol ve ark.)'ndan bu bir kaç cümle sanırım bize hak verdirir mahiyettedir :

"İnsanın bilinen en eski atası, Afrika ve Hindistan'da bulunduğu olan çene ve dış fosillerinden tanınan Remapithecus (Kuyruksuz maymun)'dur" (s. 422).

"... Australopithecus robustus büyümemiştir. Günlüğünün bitkilerle beslenen gorilleri gibi soya tükeninceye kadar değişmeden kalmıştır. İnsanın büyük amcası olarak düşünülebilir. Australopithecus africanus (Afrika maymunu) zamanla değişmeye devam etmiş ve sonunda insansı olmuştur. Böylece en eski büyük babamızdır" (sayfa 427).

Bu iddiaları destekleyen delil nedir? Sadece, neye ait olduğu tam bilinmeyen bir çene ve bir kaç diş.

Modern Biyoloji kitabında Prof. Wassmann da şunları söylüyor :

"Toplamı aldatmak kastıyla, insan neslinin hayvanlardan geldiğine Pithecanthropus gibi menşei meçhul arınları ileri sürmek, gerçeğe yapılan bir tecavüzdür".

Kiel Üniversitesi profesörlerinden I. Renkie, Monizm ve Destekçileri adlı kitabında görüşünü şöyle belirtiyor :

"Piyasada sık sık rastlanan bir kitapta şu satırları okuduğumuzda gözlerimizin içine kum atılmış gibi oluyoruz : 'İnsanın, omurgalıların zincirinin bir halkası olan maymundan geliştiği, şüphe taşımayan tarihi bir vakia olarak ispatlanmıştır' sözü... İlimin ağırbaşlılığı ile söylenmesi gerekli olan şey: İNSANIN, MENŞEİ HAKKINDA HİÇ BİR ŞEY BİLMEDİĞİ olmalıydı".

Yine 1979 baskılı Millî Eğitim Bakanlığı neşriyatı, Genel Biyoloji (Nihat Şişli ve ark.) kitabının 10. sayfasında şu cümleyi okumak mümkün :

"O zaman atmosferdeki ve denizlerdeki durumlar bugünkünden çok farklıydı ve canlıların kendiliğinden oluşması olanması vardı değil, büyük bir olasılıkla bu olmuştur diyebiliriz".

Evrim teorisini ileri sürenlerin bile bu kadar cesaretle söyleyemediği faraziye, bir hüküm olarak takdim etmek neyi sağlayacaktır?

Aynı kitabın 716. sayfasında;

"Yeni türler, yaşamakta olan en ileri ve özelleşmiş formlardan çok basit, özelleşmemiş formlardan evrimleşir" denmektedir. Bu kesin kanaata hangi delil veya delillerle varılmıştır?

Bu hususta söz sahibi Herber Nilson şu ifadeyi kullanıyor:

"Türkler, sabit ve değişmeyen birer tiptirler. Türler, her ne kadar çeşitli variant ve mutasyonları ihtiva ediyorlarsa da, bunlardan yeni türler elde etmek ve bunları daha ileriye götürmek imkânı yoktur"⁽¹²⁾.

Genetikçi prof. John Moor'un görüşü de aynı yöndedir:

"Jeolojinin verilerine göre, türler birdenbire ve mükemmel olarak çıkmışlar, yaşadıkları müddetçe değişmeden, asıllarına uygun kalmışlar ve bazıları yine mükemmel olarak kaybolmuşlardır. Yerlerini de başka türler aynı şekilde almıştır"⁽¹³⁾.

Adı geçen kitabın peşin hükümlerinden bir tane daha vermekle yetineceğiz.

"Maymun adından başlayarak evrim süreci içinde boyca büyük bir artış olmamış ancak vücut çatısı daha hafiflemiştir. Şimdi tam anlamıyla dik durmakta... Böylece ağaç üzerinde tek tek buluruna şeklindeki atasal yaşamdan, yerde yaşayan uygar insan yaşamına geçiş tamamlanmıştır" (sayfa 759).

Bu iddiaların her hangi bir delile dayanmadığı, yukarıdaki metin içerisinde, bizzat konuyu araştırmaların kendi itiraflarından anlaşılacaktır.

16 Eylül 1984 tarihinde bir gazetede yer alan aşağıdaki haber, bu hususta ne kadar gayri ciddi davranıldığının bir ölçüsüdür.

İnsanoğlunun ilk atası

70 milyon yıl önce yaşamış bir tür

tarla faresi

Evrim teorisinde GELİŞME

16 Eylül 1984

İnsanoğlunun ilk atası, 70 milyon yıl önce yaşamış bir türdür. Bu türün fosilleri, tarla faresi ile benzerlik göstermektedir. Bu türün fosilleri, tarla faresi ile benzerlik göstermektedir. Bu türün fosilleri, tarla faresi ile benzerlik göstermektedir.

İnsanoğlunun ilk atası, 70 milyon yıl önce yaşamış bir türdür. Bu türün fosilleri, tarla faresi ile benzerlik göstermektedir. Bu türün fosilleri, tarla faresi ile benzerlik göstermektedir. Bu türün fosilleri, tarla faresi ile benzerlik göstermektedir.

Netice olarak; bütün dünyada devamlı tartışma konusu yapılan evrim teorisii fikrinin tek tarafı ve kanun şeklinde takdiminin, gençlerimizi objektif düşünme ve yorumlamadan uzaklaştırdığı kanaatindeyiz. Bu bakımdan adı geçen teorisinin içinde olduğu kadar, aleyhindeki görüşlere de ders kitaplarında yer verilmesinin faydalı olacağına inanıyoruz.

KAYNAKLAR

- 1 — Dobzhansky, T.; Science, Vol. 127, s. 1091, 1958.
- 2 — Goldschmidt, R. B.; American Scientist, Vol. 40, s. 84, 1952.
- 3 — Gish, D.T.; Evolution: The Fossils Say No! Terc. Adm. Tatb. Fosiller ve Evrim, Cihan neşriyat, 1984, s. 16.
- 4 — Dobzhansky, T.; American Scientist, Vol. 45, s. 388, 1957.
- 5 — Gish, D. T.; a.g.e.s. 18.
- 6 — Macbeth, N.; American Biology Teacher, s. 496, 1976.
- 7 — Birch, L. C. and P. R. Ehrlich, Nature, Vol. 214, s. 349, 1967.
- 8 — Darwin, F. (ed.); The Autobiography of Charles Darwin and Selected Letters, s. 25.
- 9 — Nature dergisi. 28. Eylül 1931.
- 10 — Field, A.N.; The Evolution Hoax exposed. 1971. Tercüme, H. Avanoğlu, Otağ yayı, 1976.
- 11 — Moorhead, P.S. and M.M. Kaplan eds., Mathematical Challenges to the Neo-Darwinian interpretation of evolution, Wistar Institute Press, Philadelphia, s. 71, 109, 1967.
- 12 — Salisbury, F.; Nature, Vol. s. 342, 1969; American Biology Teacher, Vol. 33, s. 335, 1971.
- 13 — Litynski, L.; Science Digest, Vol. 50, s. 61, 1961.
- 14 — Olson, E. C.; In Evolution After Darwin, Vol. 1: The Evolution of life ed. by. Sol Tax, University of Chicago Press, Chicago, s. 523, 1960.
- 15 — Ehrlick, P.R. and R.W. Holm; Science, Vol. 137, s. 655, 1962.
- 16 — Danson, R.; New Scientist, Vol. 49, s. 35, 1971.
- 17 — Macbeth, N. Darwin Petried, Gambit, Inc., Boston, 1971.
- 18 — Dobzhansky, T.; Evolution, Vol. 29, s. 376, 1975.
- 19 — Gish, D.T.; a.g.e. s. 24.
- 20 — Şengün, A.; Evolusyon. İstanbul, s. 5, 1971.
- 21 — Moor, J.; On Chromosomes, Mutations and Phylogeny, 1971.

- 22 — Ville, A.C.; *Biology. Tercüme, Nihat Şişli ve ark. M.E.B., Ankara*, s. 706, 1979.
- 23 — Bilge, E.; *Genetik, İstanbul*, 1969.
- 24 — Okay, S. ve ark.; *Modern Biyoloji, İstanbul*, 1967.
- 25 — Moor, J. a.g.e. s. 130.
- 26 — Oparin, A.I.; *Origin of Life*, s. 137.
- 27 — Oparin, A.I.; a.g.e. s. 132-3.
- 28 — Watson, J.D.; *Gen ve Moleküller Biyoloji. Tercüme, Altan Günsalp. Hacet. Üni, Ankara*, s. 368, 1968.
- 29 — Watson, J.D.; a.g.e. s. 370.
- 30 — Bock, W.J.; *Science*, Vol. 164, s. 684, 1969.
- 31 — Gish, D.T.; a.g.e. s. 180.
- 32 — Gish, D.T.; Haveyou been brain washed? Tercüme, Adem Tatlı, *Beyniniz Yıkandı mı? Zafer dergisi özel sayısı*, s. 19, 1984.
- 33 — Gish, D.T.; a.g.e. s. 20.
- 34 — Simpson, G.G.; *In Evolution after Darwin, Vol. 1. The Evolution of Life*, ed. by. Sol Tax, *Univer. of Chicago Press, Chicago*, s. 143, 1960.
- 35 — Cloud, P.; *Geology*, Vol. 1, s. 123, 1973.
- 36 — Axelrod, D.; *Science*, Vol. 128, s. 75, 1958.
- 38 — Gish, D.T.; *Evolution: The Fossils Say No! Terc. A. Tatlı, Fosiller ve Evrim*, s. 16, 1984.
- 39 — Simpson, G.G.; *The Meaning of Evolution*, *Yale University Press, New Haven*, s. 18, 1949.
- 40 — White, E.; *Proceedings Linnean Society of London*, Vol. 177, s. 8, 1966.
- 41 — Grimmer, J.L.; *National Geographic*, s. 391, 1962.
- 42 — Sibley, C.G. and Ahlquits, J.E.; *Auk*, Vol. 90, s. 1, 1973.
- 43 — Nouy du L.; *Human Destiny, The New American Library, New York*, s. 58, 1947.
- 44 — Swinton, W.E.; *In Biology and Comparative Physiology of Birds*, ed. by. A.J. Marshall, *Academic Press, New York*, Vol. 1, s. 1, 1960.
- 45 — Ostrom, J.; *Science News*, Vol. 112, s. 198, Sep., 24, 1978.
- 46 — Romer, A.S.; *Vertebrate Paleontology*, 3rd Edition, *The University of Chicago Press, Chicago*, s. 218, 1966.

- 47 — Kelso, A.J.; *Physical Anthropology*, 2nd Edition, J.B. Lippincott, *New York*, s. 142, 150-151, 1973.
- 48 — Gish, D.T.; a.g.e. s. 111.
- 49 — Simons, E.L.; *Annals New York Academy of Science*, Vol. 102, s. 293, 1962.
- 50 — Simons, E.L.; *Scientific American*, Vol. 211, s. 50, 1964.
- 51 — Pilbeam, D.R.; *Nature*, Vol. 219, s. 1335, 1968.
- 52 — Gish, D.T.; a.g.e. s. 113.
- 53 — Eckhardt, R.B.; *Scientific American*, Vol. 226, s. 94, 1972.
- 54 — Zuckerman, S.; *Beyond the Ivory Tower*, *Tablinger Pub. Co., New York*, s. 11-12, 64, 75-94, 1970.
- 55 — Oxnard, C.; *Nature*, Vol. 258, s. 389-395, 1975.
- 56 — Montagu, A.; *Man: His First Million Years*, *World Publishers, Yonkers, N.Y.*, s. 51-52, 1957.
- 57 — Boule, M. and Vallois, H.M.; *Fossil Men. The Dreyden Press, New York*, s. 118-123, 1957. Originali 1952 baskısı "Les Hommes Fossiles"tir.
- 58 — Gish, D.T.; a.g.e. s. 129.
- 59 — Howells, W.; *Mankind in the Making*, *Doubleday and Co., Garden City, N.Y.*, s. 155-156, 1967.
- 60 — Gish, D.T.; a.g.e. s. 138-139.
- 61 — O'Connell, P.; *Science of Today and the problems of Genesis. Book 1*, *Christian Book Club of America, Hawthorne, CA*, 1969.
- 62 — Gould, J.S.; *Smith Woodward's tolly*, *New Scientist*, 5 April, s. 44, 1979.
- 63 — Gregory, W.K.; *Science*, Vol. 66, s. 579, 1927.
- 64 — Şişli, N. ve ark.; *Genel Biyoloji. Millî Eğitim Bak. yay., Ankara*, 1979.
- 65 — Gish, D.T.; a.g.e. s. 145-146.
- 66 — Dobzhansky, T.; *In sexual Selection and the Descent of Man*, B. Campbell, ed. *Aldine Publ. Co., Chicago*, s. 75, 1972.
- 67 — Ruch, W.H.; "Human Fossils", in *rock strata and the Bible Record*, ed. P. Zimmerman, *Concordia Publishing House, St. Louis*, s. 172, 1970.
- 68 — Simpson, G.G.; *The Meaning of Evolution*, *Yale Univer. Press, New Haven*, s. 231, 1944.

- 69 — Olson, E.C.; *The Evolution of Life*, The New American Library, New York, s. 94, 1965.
- 70 — Raup, D.M. and Stanley, S.M.; *Principles of Paleontology*, H.W. Freeman and Co., San Fransisco, s. 306, 1971.
- 71 — Nouy, du L.; *Human Destiny*, The New American Library, New York, s. 63, 1947.
- 72 — Kuhn, O.; *Acta Biotheoretica*, Col. 6, s. 55, 1942.
- 73 — Clark, A.H.; In *The New Evolution: Zoogenesis*, A.H. Clark, ed. Williams and Wilkins Baltimore, s. 189, 1930.
- 74 — Harrison, L.; *Introduction to the origin of species*. C. Darwin, reprinted by J.M. Dent and Sons, Ltd. London, s. 11, 1971.
- 75 — Gish, D.T.; a.g.e. s. 27.
- 76 — Dobzhansky, T.; *Scienos*, Vol. 173, s. 49, 1972.
- 77 — Huxley, J.; *The Observer*, July, 17, s. 17, 1960.
- 78 — *What is humanism? A Pamphlet published by The Humanist Community of San Jose, California, 95106* (Gish, D.T.'nin eserinden naklen).
- 79 — Simpson, G.G.; *Life of Past*, Yale University Press, New Haven, 1953.
- 80 — Huxley, J.; *Scientific American*, Vol. 189, s. 90, 1953.
- 81 — Gish, D.T.; a.g.e. s. 185.
- 82 — Coppedge, J.F.; *Evolution: Possible or imposible?* Michigan, s. 67, 1973.
- 83 — Darwin, C.; *İnsanın Türeyişi*. Tercüme, Öner Ünalan, s. 6, 1975.
- 84 — Linn, A.; *Muhakmeden Kaçış*, 1930.
- 85 — Dewar, D.; *İnsan: Özel Yaratık*, s. 103-104 (Moor, J.'nın eserinden naklen).
- 86 — Tolpınay, A.; *Genel Zooloji*. İstanbul, s. 31, 1960.
- 87 — Bilgehan, H.; *Genel Mikrobiyoloji ve Bağışıklık Bilimi*, 1984.
- 88 — Jawest, E. and Adelberg, E.; *Tıbbi Mikrobiyoloji*. Tercüme; Mu-vaffak Akman ve Ekrem Gülmezoğlu. H.Ü. yayınları/A-15, 1980.
- 89 — Şengün, A.; *Evolusyon*, 1971.